

tion, eller skal vi prøve at tilpasse undersøgelseskommissionen bedst muligt, så den ikke lægger hindringer i vejen for den strafferetlige efterforskning?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Til hr. Svend Auken først: Jo, jeg vil da helt bekræfte, at det, der gennemføres her, ikke er i strid med loven. Det har jeg heller ikke påstået, og det gjorde justitsministeren i øvrigt også rede for. Jeg tror heller ikke, justitsministeren ville medvirke til noget, der var i strid med loven. Det burde hun i hvert fald ikke gøre. Så det er ikke striden her.

Det, der sådan set er kernen i det, er, at man, som jeg sagde – hvad jeg i øvrigt også sagde under førstebehandlingen af dette forslag – i det mindste burde have ventet, til man så anklageskriftet. Så famler man da ikke helt i mørke, når man skal formulere opgaven for undersøgelseskommissionen; så har man da noget at gå efter, og man kan dog begynde at afgrænse, hvilke sager der ikke er omfattet af straffesagen. Men det har flertallet ikke villet. Det mener jeg da i hvert fald ville have været et stort fremskridt.

Til fru Line Barfod vil jeg gerne sige, at jeg er helt klar på, at man ikke tog stilling til dette her, og hvorfor gjorde man ikke det? Jeg tror, det var, fordi man slet ikke forestillede sig, at man i Folketinget ville komme i en situation, hvor man nedsatte en undersøgelseskommission, samtidig med at der verserede en straffesag. Ja, det fremgår jo nærmest af loven, at det var noget, man udtrykkelig udelukkede. Man skulle ikke have sådan to løbende undersøgelser oven i hinanden. Derfor har man ikke taget stilling til det, for man tænkte slet ikke, at det kunne forekomme.

Jeg ved, at nogle af de kloge mennesker, der har siddet med og lavet loven om undersøgelseskommissioner, udtrykkelig har sagt, at de ikke forestillede sig en situation, hvor Folketinget ville nedsætte en undersøgelseskommission, samtidig med at der verserede en straffesag.

Men dette her kan da godt give anledning til, at man skulle tænke igennem, om loven om undersøgelseskommissioner nu også er skruet rigtigt sammen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Selv om min medforslagsstiller hr. Poul Nødgaard måske har svært ved at indse det, så stillede han og jeg faktisk det samme spørgsmål. Det

er bare sørgeligt, at den radikale ordfører ikke svarede på det, selv om det altså blev stillet to gange.

Hvis det her forslag først bliver virksomt efter anklageskriftet, vil Det Radikale Venstre så stemme for det? Eller har man den samme opfattelse som Venstre og De Konservative, at man skal vente 7 år, før man begynder at vende sten ude i Farum i denne her undersøgelseskommission? Det er et meget enkelt spørgsmål. Det er faktisk det samme spørgsmål, hr. Nødgaard og jeg har stillet.

Kl. 15.00

Vi har jo undervejs gerne villet have De Radikale med i den her sag, og det er da ikke nogen hemmelighed, at vi har overvejet den mulighed med anklageskriftet; vi har bare aldrig kunnet få et klart svar.

I øvrigt tror jeg, at der, inden man er kommet i gang med undersøgelsen og med alle de områder, der i hvert fald intet har med den strafferetlige undersøgelse at gøre, vil foreligge et anklageskrift og dermed en mulighed for i praksis at afgrænse de to undersøgelser og dermed også en mulighed for, at man kan få nytte af det materiale, der er tilvejebragt hos politiet, og som man så kan bruge i den fortsatte undersøgelseskommission.

Men spørgsmålet er altså: Ville man have stemt for undersøgelseskommissionen, hvis der havde foreligget et anklageskrift?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Niels Helveg Petersen bruger som argument, at bagmandspolitiet har med det hele at gøre. Det er jo ikke korrekt efter det, bagmandspolitiet selv har oplyst.

Det næste, jeg godt vil fremføre, er, at det forarbejde, der er til lovgivningen her, slet ikke tog stilling til det. Man kan have spurgt forskellige mennesker. Jeg har spurgt nogle af dem og også nogle eksperter udefra, som var med til noget af forarbejdet. De siger, at de slet ikke havde forestillet sig det.

Så er det jo, at vi som politikere må tage stilling ud fra situationen, som den er nu, for vi kan jo ikke sige, at bare fordi der er rejst en straffesag, kan vi ingenting gøre.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Niels Helveg Petersen: Er det ikke en situation, hvor vi som politikere må tage vores ansvar på os og træffe en afgørelse, men man kan ikke på forhånd sige, at den ene af os har mere ret end den anden?